

Venezüella ve Maduro

FUAT AKYÜREK

ABD emperyalizminin açık müdahale tehdidi altında bulunan Venezüella, direnmek için kararlı bir tutum aldı ve Venezüella halkı bu tutumunu meşru yönetimleri olan Maduro yönetimini büyük bir çoğunlukla destekleyerek açığa vuruyor. Emperyalist burjuvazi ve onun borazanı basın yayın organları, burjuva liberal çevreler ve bu çevrelerin ortalığa saçtıkları ideoloji kırıntılarıyla beslenen sol liberal çevreler Maduro'nun "diktatörlüğü" üzerine yoğun bir karalama kampanyası yürütüyorlar.

Bu kampanyaların ortalıkta estirdikleri yoğun propaganda karşısında bazı devrimci çevrelerde, emperyalizmle diktatörlük arasında veya aynı anlama gelmek üzere Trump'la Maduro arasında bir tercihte bulunamayacaklarını ileri sürüyorlar. Oysa bu tür yaklaşımlar soruna daha baştan yanlış yaklaşmak anlamına gelmektedir. Söz konusu olan emperyalizme, emperyalist müdahaleye karşı ikirciksiz açık ve net bir tutum almaktır.

Bu tutum almanın bir yansıması olarak ilerici ve sosyalist güçlerin Maduro ile ulusal demokratik denebilecek bir çerçevede ittifak yapmaları, birlikte ABD emperyalizmine ve diğer emperyalist güçlere karşı mücadele etmeleri doğru bir çizgi olacaktır. Esasen emperyalizme karşı halkın mücadelesini de, tutarsızlık gösterdiği durumda mevcut iktidarı da yola sokacak veya onu etkisizleştirip mücadelenin başına devrimci sosyalist güçleri getirecek çizgi de bu çizgi olacaktır. Aksi bir tutum en iyi "ihtimalle" bulanık bir çizgi olacak, halkın ve işçi sınıfının mücadelesini zayıflatacaktır. Türkiye'de bazı "muhalif" çevreler Maduro'nun Erdoğan iktidarı ile sürdürdüğü ilişkilerden yola çıkarak Maduro aleyhine pek çok şey söyleyebilmektedirler. Oysa Maduro ve Venezüella yönetiminin uluslararası düzeyde kendilerine yönelik tecridi kırma ve diğer ülkelerle ilişkiler geliştirme çabası doğaldır ve bu konuda pek çok diplomatik manevra yapabilirler. Bunlar sorunun özünü teşkil etmemektedir ve devletler arası ilişkilerde olabilecek şeylerdir.

Buna karşın Erdoğan iktidarının Maduro yönetimiyle sürdürdüğü ilişki iki yüzlü, samimiyetsiz ve çıkara dayalıdır. İki yüzlüdür çünkü Erdoğan iktidarı emperyalizmin Suriye'ye yaptığı müdahalenin temel dayanaklarından birisidir. Suriye'de Esad yönetimi meşru bir yönetimdir ve gerek Türkiye'nini gerek bölge ülkelerinin ve en önemlisi emperyalist dış güçlerin Suriye'den ve bölgeden derhal çıkmaları gerekmektedir.

Açıkçası dış emperyalist müdahale açısından Suriye ile Venezüella arasında bir farklılık bulunmamaktadır ve her iki ülke de emperyalist müdahaleye –Venezüella açısından bu halen diplomatik ve ekonomik düzeyde olup, askeri müdahale henüz yakın bir tehdittir- doğrudan maruz kalmaktadır. İngiltere Venezüella'nın kendisine teslim ettiği altınları bloke etmiştir. Erdoğan yönetiminin de Venezüella'nın kendisine emanet ettiği altınları güçlü bir emperyalist baskı altında bloke etmeyeceğinin hiç bir garantisi bulunmamaktadır.

Yazıyı bitirirken bazı noktalara dikkate çekmek gerekiyor. Büyük emperyalist ülkeler arasındaki gerilimler artıyor ve çelişkiler keskinleşiyor. IMF'nin açıkladığı son rakamlar dünya ekonomisinin sıkıntılı bir döneme girdiğini açıkça ortaya koyuyor. Bu gelişmeler artan silahlanma ve nükleer silahlanmanın yeni bir evreye girmesi eşlik ediyor. Durum böyleyken bölgesel gerilimlerin, çatışma noktalarının daha fazla kışkırtılması, müdahalelerin ortaya çıkması bu gelişmelerin bir parçası olarak yaşanıyor ve yaşanacaktır. Yani Venezüella vb meseleleri arızı, kısmi şeyler olarak görmemek gerekiyor. Kısacası uluslararası işçi sınıfını ve dünya halklarını çetin bir dönem bekliyor.

Şubat / 2019